Nr 20

KURYER LITEWSKI

w WILNIE we SRODĘ DNIA 10 MARCA V. S. 1815 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

Gazeta petersburská, *senácká*, z *Petersburgá*, pod dniem 13 lutego umieściła:

„ Rządzący Senat, w powszechném zebraniu Departamentów Sanktpetersburskich, po wysłuchaniu wyciągu w rzeczy potrzebującéy postanowienia: czy má się czynić publikata, przy objawieniu praw kupnych na ludzi dwornych i włościan, bez ziemi przedanych; czy mają się do drzwi sądowych przybijać kárty; i czy podlegają oni wykupowi? Rozkazali: ponieważ w artykułach 205, 290, 346 i 487, Náywyższego o guberniiach urządzenia, zalecono czynić publikaty i przybijać do drzwi sądowych karty, o prawach kupnych na wioski, domy i ziemię; przeto podobnych aktów o prawach kupnych na ludzi dwornych i włościan bez ziemi przedawanych, czynić nie należy, i poddawać ich prawu wykupu nie można, dla tego: że w rozdziale 17, art. 27 *Ułożenija* i Ukazem dnia 13 listopada 1766, przepisano, oddawać na wykup przedawané i zastawiané dziedzictwa i majątki nieruchomé; ludzi zaś bez ziemi przedanych, nie można uważać za majątek nieruchomy. O czém, dla jednakowego na przyszłość postępowania, dać wiedzieć przez Ukazy wszystkim Rządóm guberskim, Władzom administracyynym i innym Urzędóm; dla uwiadomienia Panów Ministrów, Kontrolera Państwa, Gubernatorów Wojennych, sprawujących razem i cywilne interessa, Gubernatorow jeneralnych i Naczelników miast, również posłać Ukazy; Náyświętszy zaś Rządzący Synod i Moskiewskie Departamenta Senatu uwiadomić przez kommunikacye. Dnia 30 stycznia 1815 roku. ”

„ Stosownie do imiennego Náywyższego Ukazu Jego Cesarskiéy Mości, objawionego Rządzącému Senatowi, przez Rzeczywistego Radzcę Taynego, Ministra sprawiedliwości i kawalera, *Dymitra Prokofiejewicza Troszczyńskiego*, w dniu 2gim teraźniéyszego miesiąca lutego, w którym wyrażono: „ Jego Cesarska Mość, nayłaskawiéy rozkazáć raczył, podług brzmienia § 61go kontraktów, zawartych w Rządzącym Senacie, na arendy gorzałczané, od roku 1815 do 1819, dozwolone podług nich przyymowanie w zakład dusz rewizyynych, po dwieście rubli każdą, jako dostateczné zabezpieczenie w każdym przypádku, rozciągnąć na podrady do wszystkich powszechnie administracyy. ” Rządzący Senat Rozkazali: dla należytego, stosownie do tego náywyższego Jego Cesárskiéy Mości rozkazu, wykonania, posłać ukazy do wszystkich Rządów guberńskich, i t. d.

Ukazem Rządzącego Senatu, pod d. 4 lutego r. teraźnieyszego, na przełożenie JW. Ministra spraw wewnętrznych, ponowiono rozkazy do wszystkich Gubernatorów cywilnych i Rządów guberskich, względem náypilniéyszego przestrzegania, iżby przepisy o stęplowaniu rękodzieł rossyyskich, jak náyściśléy zachowywane były; a także, iżby ze wszystkiemi témi rękodziełami, na których nie będzie stęplów, dostatecznie i niewątpliwie pokazujących, że oné rzeczywiście z rossyyskich są rękodzielni, postępowano na osnowie práw, o zaprzeczoném wprowadzaniu towarów zagranicznych, pod obawą za niewykonanie naznaczonéy winy. ”

Gazeta petersburská, *Poczta Północná*, z *Petersburga*, pod d. 27 lutego donosi: „ W dniach 19, 20 i 22 t. m., odprawiał się publiczny popis w Instytucie panien *Towarzystwa Dám*, z nauk im dawanych. Odbywał się ten popis w obecności Członków Náyświętszego Synodu, Duchowieństwa, Urzędników Państwa, i różnych znakomitszych osób płci obojéy. W każdym dniu zgromadzenie było nader liczne, osobliwie ostatniego dnia popisów. JWW. Ministrowie cudzoziemscy również się znáydowali. Z náywiększém ukontentowaniem widzieli obecni goście, piękne postępy uczennic, w przedmiotach, których się uczyły; śpiewanie, granie, tańcé, również w zadumienie ich wprawiały, a razem przenikały uczuciém wdzięczności dla macierzyńskiéy pieczołowitości i starań Nayjaśniéyszéy Protektorki tego instytutu, Cesarzowéy Jéymości *Maryi Federowny*.

Taż gazeta z *Kostromy*, dnia 9 lutego: „ Dnia 1 t. m., wszedł tu piérwszy półk *uzbrojenia kostromskiego*, 1,700 ludzi rang niższych i 37 sztabs i oberoficerów liczący, pod dowództwem Półkownika JO. Xiążęcia *Wiaziemskiego*. Na rzece *Kostromie* spotkany był przez JW. Gubernatora Cywilnego, Naczelnika uzbrojenia, Jenerała Porucznika *Bardakowa*, i różnych urzędników, oraz liczné zgromadzenie mieszkańców klass różnych; Biskup zaś tutéyszy, na czele duchowieństwa, ze świętémi obrazami, spotykał ich na głównym rynku, zkąd półk, poprzedzany od Biskupa i duchowieństwa, postępował do katedralnego kościoła. *Wniebowzięcia Panny Maryi*; gdzie po odprawieniu dziękczynnych modłów do Pana Zastępów; JW. Biskup stosowną do okoliczności miał mowę, a nakoniec przechodząc szeregi wodą święconą pokropił wojowników. Tegoż dnia Głowa miasta, *Ugleczaninów*, dawał śniadanie dla oficerów uzbrojenia w domu własnym; dla żołnierzy zaś na rynku rozdano wódkę i zakąskę. Dnia następnego, obywatele wszyscy dali obiad dla wojowników: do czego przygotowane były stoły na galeryach gościnnego domu. Trzeciego dnia, wszyscy Oficerowie uzbrojenia byli na obiedzie u JW. Gubernatora Cywilnego. Czwartego dnia szlachta traktowoła żołnierzy i rozdała po rublu dla każdego. Tegoż dnia Naczelnik uzbrojenia, JW. Jenerał Porucznik *Bardakow*, otrzymał náyłaskawiéy przysłany mu order *ś. Anny* 1 klassy, a dnia 6 dawał bál z wieczerzą, na którym więcéy 200 znáydowało się osób. ”

Taż gazeta, z *Nowoczerkaska*, dnia 30 stycznia: „ W czasie przejazdu tędy, przeszłéy jesieni, Posła Perskiego do Rossyyskiego dworu, zostawioné tu dwa słonie powszechną záymują ciekawość, tych osobliwie, którzy nigdy tego nie widzieli zwierzęcia. Z miéysc nawet okolicznych zjeżdżają się dla ich widzenia. Porcya tych ogromnych stworzeń, od pory do pory, má się składać, jak mówią, ze 4rech pudów pszennego chleba, 20 funtów masła, 20 funtów miodu i jednego wozu siana; a kiedy jest zimno, prócz tego, dają im jeszcze po 5 sztofów wódki. ”

Taż gazeta, z *Teodozyi*, d. 26 stycznia: „ Handel nász w roku przeszłym z náypożądańszą odbywał się czynnością. Od miesiąca marca do teraźniéyszego stycznia, przybyło do tuteyszego portu różnych kupieckich statków 168; w liczbie téy: rossyyskich 47, tureckich 67, greckich 48, austryackich 2, angiel-

skich 2, jerozolimskich 2; wyszło z tutéyszego portu, różnych statków kupieckich 176; w liczbie téy: rossyyskich 50, tureckich 68, greckich 52, austryackich 2, angielskich 2, jerozolimskich 2. W przeciągu tegoż czasu przeszło przez tutéyszą tamożnią towarów cudzoziemskich, więcéy, jak na 1,000,000 rubli, naywięcéy: tytuniu tureckiego, oliwy, rozynek, winogron, migdałów, mąki cukrowéy, kawy, skórki pomarańczowéy, rękodzieł bawełnianych tureckich, anatolskiego wina, bawełny, orzechów i pieniędzy cudzoziemskich; wyszły zaś za granicę z *Rossyi*: mąka pszenna, krupy, jęczmień, masło, łóy, świécy łójowe, siemie lniané, wełna, mydło, stal, kotły żelazne, rzemień morsowy, skóry bydlęce i końskie, kley, żelazo, liny, płótno, sukno siermiężne, wosk, ryba więdła i słona, kawiór, sól, ołów, szkło w arkuszach, papier, i t. d., w ogóle więcéy na 1,000,000 rubli wartości."

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Xięztwo Warszawskie.

Gazeta *Korrespondenta Warszawskiego*, z *Warszawy*, dnia 11 marca, umieściła, co następuje:

JW. Prefektowi Warszawskiemu.

„W czasie bytności woysk Rossyyskich w Niemczech, pozostała tam w biegu znaczna ilość Rossyyskich assygnatów.

Dla wymiany onych na monetę brzęczącą, w skutek Naywyższéy Jego Imperatorskiéy Mości woli, urządzonemi były dla wymiany kantory w *Berlinie* i *Królewcu*, z przeznaczeniem trwania onych dwumiesięcznego czasu, po upłynieniu którego przedsięwzięto zamknąć też kantory, a assygnatów nie wpuszczać do Rossyi, z téy uwagi, aby przeciąć wszystkie środki do wprowadzenia fałszywych.

Ponieważ czas wyżéy wspomniony już upłynął, obowiązkiem zatém jest moim przedsięwziąć środki, aby Rossyyskie bankowe assygnaty, ani z Niemiec do Xięztwa, ani z Xięztwa do Niemiec i Rossyi wpuszczanemi i wypuszczanemi odtąd nie były.

Na tym fundamencie zalecam JPP. Naczelnikom Departamentowym, Prefektom i Dyrektorom skarbu, co następuje:

1*mo*. Ogłosić wszędzie, że wprowadzenie do Xięztwa wszelkich w ogóle Rossyyskich bankowych assygnatów z krajów Niemieckich, zakazuie się, pod obawą konfiskowania onych.

2*do*. Również zabrania się wywóz onych z Xięztwa tak do Niemiec jako i do Rossyi na tymże fundamencie, lecz zostawuie się prawom tych, którzy maią assygnaty, dla obrótu wewnątrz Rossyi przekazywać one tam przez urządzony w *Warszawie* kantor bankowy.

3*tio*. Wszystkie graniczne, celne komory, przykomorki i Oficyaliści straż nadgraniczną utrzymujący, są obowiązani jak naysurowiéy wglądać, aby assygnaty nie mogły bydź z Niemiec do Xięztwa i z tamtąd do Niemiec i Rossyi wwożonemi i wywożonemi przez kuryerów, poczty, lub innemi jakiemi sposobami: dla czego obowiązani są wszystkich przejeżdżających, niemniéy, kuryerów i wiozących poczty rewidować jak nayściśléy, a gdyby w takim zdarzeniu, odkryli utajone assygnaty, konfiskując one, natychmiast donosić mi przez Dyrektorów skarbu, dla postąpienia z winnymi podług surowości praw.

Uwaga: Rozumié się to o kuryerach i pocztach których zatrzymywać komory nie maią prawa, co się zaś tycze passażyerów prywatnych, o nich następne stanowią się prawidła.

4*to*. Każdy człowiek prywatny przejeżdżający, stanąwszy na komorze graniczney lub przykomorku, powinien zadeklarować, albo ilość znaydujących się przy nim assygnatów, albo, że ich przy sobie zupełnie nie ma.

5*to*. Urząd celny, odebrawszy o tém na piśmie deklaracyą, dopełnia natychmiast nayściśleyszéy rewizyi.

6*to*. Jeżeli po odbytéy rewizyi okaże się, że maiąca się ilość przez przejeżdżającego assygnatów, zgodną jest z deklaracyą, w takiém zdarzeniu komory konfiskują tylko znalezione assygnaty, i te opieczętowawszy, swoią i przejeżdżającego pieczęciami, pozwalaią mu kończyć dalszą podróż, jeżeli posiada prawny passzport, i zostawiają mu prawo prosić o przekaz assygnatów do Rossyi przez kantor bankowy. — W przeciwném zdarzeniu, gdyby przejeżdżający utaił assygnaty, lecz te po dopełnionéy przez komorę rewizyi znalezionemi przy nim były, wszystkie takowe assygnaty konfiskuią się na skarb i pieczętuią się wyżéy wspomnionym porządkiem, a przejeżdżający bez względu na osobę, zatrzymuie się pod aresztem, i powinien bydź oddany pod sąd kryminalny, który prócz kary przeznaczonéy na defraudantów, prawami tutéyszemi, ukarze go podwóynym sztrofem, stosownie do wielkości summy znalezionéy przy nim w assygnatach.

7*mo*. Wszystkie konfiskuiące się przez komory assygnaty, zapisuią się do ksiąg sznurowych, które wraz przesłanemi będą z Dyrekcyi ministerstwa skarbu, za podpisem w księdze tego, do kogo zostały odebranemi, i chowaią się aż do czasu przeznaczonego, na wysyłanie do Dyrekcyów Skarbu dochodów celnych, z któremi razem odsyłaią się do Dyrekcyów, w których powinny bydź zachowanemi do dalszego mego rozkazu.

8*vo*. Obowiązkiem jest celnych Urzędów natychmiast po każdéy konfiskacie donosić mi o niéy, z wyrażeniem ilości, konfiskowanéy summy, oraz imienia defraudanta. Dyrektorowie zaś skarbowi powinni będą przysyłać mi co dni 10 rapport, o ilości będących u nich konfiskowanych summ.

9*no*. Celni Oficyaliści, za staraniem których odkrytemi będą sekretnie przewożone assygnaty, niemniéy, prywatne osoby, na doniesienie których dostrzeżoném będzie tayne wprowadzenie lub wyprowadzenie onych, odbiorą nagrodę, która wkrótce ogłoszoną będzie szczególniey przez tymczasową Naywyższą Radę Xięztwa Warszawskiego. Lecz gdyby celni oficyaliści odważyli się wpuścić do Xięztwa lub z niego wypuścić, Rossyyskie krajowe assygnaty, w takiém zdarzeniu oddalają się oni nazawsze od obowiązków i ulegaią podwóynemu sztrofowi z ich własnego i ich poręczników maiątku, stosownie do wielkości wyprowadzoney sekretnie summy, z któréy część przeznacza się w nagrodę denuncyantowi, o czém wkrótce Rada Naywyższa zrobi postanowienie.

10*mo*. Ponieważ podług uczynionych urządzeń, nie mogą mieć biegu inne assygnaty, prócz 25., 10., i 5cio rublowych, przeto dla zmiany 100 i 50 rublowych, gdyby takowe u kogo z mieszkańców Xięztwa Warszawskiego, a szczególniey u woyskowych znaydowały się, na inne mnieyszéy wartości, przeznacza się na całe Xięztwo sześciotygodniowy termin, to jest od dnia $\frac{5}{17}$ lutego do dnia $\frac{19}{31}$ marca r. b, po upłynieniu którego wszystkie 100 i 50 rublowe assygnaty, już będą konfiskowanemi. O czém także ogłosić z tém, aby, gdy u kogo takowe są assygnaty, przedstawionemi były dla odmiany do kantoru bankowego w *Warszawie* przy główney kwaterze będącego. O uskutecznieniu czego czekam doniesienia.

Jenerał Gubernator *Łańskoy*.

w Warszawie dnia $\frac{5}{17}$ lutego 1815 roku.

JW. Prefektowi Departamentu Warszawskiego.

Uzupełniając przezemnie wydane, w skutek Naywyższéy Jego Imperatorskiey Mości woli prawidła, względem położenia tamy wprowadzania i wyprowadzania z Niemiec do Xięztwa, i z Xięztwa do Niemiec i Rossyi assygnatów rossyyskich, aby odwrócić wszelkie zayść mogące wątpliwości, zalecam:

W czasie przejazdu kuryerów, Oficerów i innych urzędników w interesach skarbu wysłanych, a nawet w własnych potrzebach pocztą iadących, tę ilość assygnatów, jaką zadeklarują, iż mają na opłatę progonów

nie zatrzymywać ani konfiskować. — Aby zaś pod tym pretextem nie były assygnaty wywożonemi, Urząd celny ma prawo żądać od przejeżdżającego podróżney, i z niéy wyczytawszy zkąd i dokąd została ona wydaną, wyliczyć stosownie do wielosci wiorst, wiele potrzeba na progony pieniędzy, z pozostającą onych resztą postępować, jak zalecono dnia 5 b. m., pod numerem 1,155.

Prawidło to względem wyrachowąnia progonów, stosownie do liczby wiorst, tyczy się w ogóle woyskowych i innych osób w służbie aktualnéy zostających, jadących za podróżnemi, to jest, posztą w własnych nie zaś skarbowych interessach, kuryerowie zaś i wszyscy w skarbowych interessach jadący, mają daną wyrachowaną ilość assygnatów na opłatę poczty i w Rossyi, będą nadto opatrywanemi od Jenerała Dyżurnego armiów świadectwy, należy zatem obliczać tych ostatnich podług świadectw, i co się nadto nad nie okaże assygnatów, takowe na fundamencie prawideł ogólnych konfiskować.

(podpisano) Jenerał Gubernator *Łanskoy.*

AUSTRYA.

Gazeta prazka, pod d. 22 lutego zawiera z *Wiednia*, co następuie:

„ Cesarzowa, *Marya Ludwika*, odstępuie imieniem swoiém i syna swego, xięztwa *Parmy*, *Placencyi* i *Gwastali*, które w wynadgrodzeniu dla byłéy Królowéy *Hetruryi* oddane bydź maią. Zrzeka się też razem tytułu Cesarzowéy i nazywać się tylko będzie Arcy-Xiężną Austryacką, a syn iey, Arcy-Xięciem Austryackim. Uposażeniem iey są położone w *Czechach* dawnieysze dobra *allodyalné Toskańskie* gdzie i rezydencyą swoię ma założyć. ”

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego* umieściła z listu, otrzymanego z *Wiednia* pod d. 22 lutego: „ Chociaż interessa *Pruss* i nowe oznaczenie ich granic, ostatecznie ułożone, a nawet urzędowie ogłoszone zostały; świadomsi jednak rzeczy uważają, iż zakończenie Kongressu jeszcze bardzo jest dalekie. W *Niemczech* południowych zostały jeszcze do ułożenia nader ważne stosunki terrytoryalne; a gdy i te ułatwione zostaną, wtedy dopiero, jak powszechnie rozumieją, rzeczywiście przystąpić można będzie do pracowania około konstytucyi niemieckiey. Tymczasem komitet, czyli pod innem imiéniem mające nastąpić zgromadzenie stanów niemieckich, nie jest jeszcze na nowo organizowané; jednakże, mimo ciągłych trudności w biegu publicznych układów względem konstytucyi niemieckiey, z pośpiechem nad przygotowaniem do niey pracują. Nowy plan, podanéy przez *Prussy* konstytucyi dla *Niemiec*, nie jest jeszcze dobrze poznany. Tymczasem o projekcie konstytucyi pruskiey dla niektórych prowincyy tego państwa, z wielką pochwałą mówią, i wiele dobrego po niey się spodziewają.

Odstąpienie *Lauenburskiego* dla *Pruss*, nie bez żywych przełożeń nastąpić miało.

Tenże *Korrespondent*, donosi od brzegów *Dunaju*, pod 24 lutego: „ Xiążę *Wellington* na posiedzeniu kongressowém, na którém pierwszy raz się znaydował, miał arcy ważną mowę, w którey między innemi wyraził: że *Angliia*, dla tego tylko nie nader korzystny pokóy z *Ameryką* zawarła, żeby nakoniec i w *Europie* powszechny pokóy mógł nastąpić. ”

„ Lord *Castlereagh*, przed odjazdem swoim, miał złożyć imieniém *Anglii* wszystkim monarchóm medale. Na jednéy jego stronie znayduie się popiersie Xiążęcia Rejenta; na drugiéy napis: „ *Wdzięczność ślachetnemu Monarsze.* ” i te słowa: „ *Po Zakończonym Kongressie Wiedeńskim.* ”

Gazeta berlinska, z *Wiednia*, pod dniem 27 lutego: „ Dzisia Król *Saski* do *Brynu* má przybydź, dokąd dla jego przyięcia udali się niektórzy urzędnicy dworu austryackiego, w liczbie tych są Hrabiowie *Schulenburg*, *Weissenwolf*, *Łasczyński*. Xiążę *Antoni Saski* z małżonką swoją tamże wyjechali; częśé familii Króla *Saskiego*, która dotąd w *Pradze* zostawała, również do *Brynu* się uda. Tymczasem Król w *Brin* się zabawi, póżniéy jednak pewnie *Wiedeń* ma odwiedzić. — Robią się przygotowania do wielkiego koncertu, który w połowie kwietnia ma bydź dany. — Podług doniesień z *Presburga* pod 21 lutego, zupełnie już *Dunay* od lodów jest wolny: statki już z *Wiednia* w dół płyną. Spodziewają się tak obfitych na ten rok zbiorów z winnic, jak przed kilką laty mieli; również mają nadzieję urodzaju owoców. ”

Taż gazeta z *Wiednia* pod 1 marca: „ Dziś się odprawiło nabożeństwo żałobné za Cesarza *Leopolda* II. Monarchowie *in cognito* i wszyscy w żałobie się znaydowali. Z teyże okoliczności teatra dworne są zamknięte. ”

PRUSSY.

Gazeta berlińska donosi: Xiążę *Fryderyk* Pruski, ze *Strelitz*; Jenerał Feldmarszałek Xiążę *Blücher von Wahlstadt* i króleski Marszałek nadworny *Gröben* z *Frankfortu* nad *Odrą*, dnia 7 marca do *Berlina* przybyli.

Wrocław d. 26 lutego. Wczora wieczorem o pół do siódméy, przybył tu N. K. Jmć Saski z N. małżonką swoją i Xiężniczką córką, *in cognito*, pod imieniem Hrabiego *Plauen*, z licznym orszakiem pojazdów, do których 152 koni potrzebują. Przed bramą *świdnicką* na placu *Tauentzien* przyięty był przez Burmistrza Barona *v. Kospot.* Bawił N. Pan tylko przez kwadrans, nie wysiadając z pojazdu; jak tylko odmieniono konie, udał się w dalszą podróż do *Ohlau*, gdzie miał nocleg.

Korrespondent hamburski donosi, że w Berlinie wyszła już karta jeograficzna terazniеyszych posiadłości monarchii pruskiey.

NIEMCY.

Gazeta petersburska, *Poczta Północna*, donosi z *Frankfortu nad Menem*, pod d. 15 lutego: „ Rozniesioné pogłoski, jakoby w całey *Francyi* odkryto bunty i spiski przeciw Królowi, i jakoby liczba nieukontentowanych z teraźnieyszego Rządu coraz się pomnaża, są bez zasady i nikczemnym wymysłem nieprzyjaciół spokoyności i szczęścia kraju. Obok tego, mądrość i dobroczynné przedsięwzięcia *Ludwika XVIII*, codzień mocniéy pociągają poddanych do miłości swego pana. Ludzie przywiązani do dawnych obyczajów, srogości, okrucieństw, a naybardziéy nadużycia władzy, im tylko dogadzającéy, a tém samém nienawidzący zasad *liberalnych* i tych wszystkich, które oni dla dobra monarchów i ludu wyznają, usilnie się starają rozgłaszać podobne niedorzeczności. ”

Gazeta berlińska, od brzegów *Menu*, pod d. 26 lutego: „ Miasto *Wetzlar* pod d. 24 stycznia wysłało do Kongressu notę, w którey wyłożoné są powody, dla czego życzy ono sobie, zostać stolicą trybunału związkowego — *Józef Bonaparté*, mając z sobą 40 koni powodnych, ze swojego zamku *Pranglas* do *Lauzanny* wyjechał. Pilną na to dają uwagę. Przypisują mu niektórzy rozruchy w *Watlandyi* wzniecоné. ”

Korrespondent hamburski donosi od brzegów *Dunaju* pod d. 24 lutego: „ Pogłoska, rozszerzona względem miasta *Lubeki*, zupełnie jest bez zasady. z *Hanoweru*, *pod d. 28 lutego.* Zapewniają, że odstąpienie *Lauenburga* dla *Prus*, a przez nie dla *Danii*, nie jest jeszcze zupełnie postanowione. Kray ten dla swoich dóbr pięknych koronnych i lasów, jakoteż dla stanu kultury, w jakim się znayduje, nader ważnym jest dla *Hannoweru*. — Xiążę Rejent Angielski do tuteyszéy kassy wdów oficerskich, która wielkie straty w kapitałach poniosła, a tém samém stała się niewystarczającą na opłaty należné, rozkazał co rok wydawać po 15,000 talarów.

WŁOCHY.

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, ze *Włoch*, pod 15 lutego: „ Powiadają, że okręta wojenné,

Gazeta lwowskáznáydują, a których 13 liczą, które się w *Wenecyi* mocarstwu oddané będą. ” pewnému północnemu, z państwa kościelnego umieściła: „ Sekretaryat Stanu rozsyła listy Papiezkie, z wyrażeniem wdzięczności, do tych wszystkich, którzy w różnych krajach dali dowody przywiązania swego do Papieża. Posłano je różnym urzędnikóm francuzkim, a między innymi, Hrabiemu *Plancy*, prefektowi w *Fontainebleau*, Baronowi *Bourdon*, byłemu Podprefektowi w *Genui*, Hrabiemu *Chabrol*, byłemu Intendentowi w *Alexandryi*, i t. d.. Półkownik *Lagorse*, który przeprowadzał Papieża z *Fontainebleau*, do rzeki *Taro*, prócz listu, otrzymał pozwolenie na wystawienie kaplicy *N. Pannie*, w domu swoim pod *Tuluzą*, z przywiązaniem do niéy odpustów w miesiącu marcu, jako epoce oswobodzenia Papieża; otrzymał on także różaniec agatowy i medal w *Rzymie* bity z okoliczności powrótu Oyca ś. do swojey stolicy.

Korrespondent hamburski, donosi z *Rzymu*, pod d. 3 lutego: „ W dzień ś. *Agnieszki*, po uroczystém nabożeństwie w kościele ś. *Piotra*, poświęcono dwa żywe baranki, które potém do Oyca ś. zaniesione były, zachowane oné będą do wielkiego piątku w którym dniu z runa ich robić się będą *Palliusze*, jakie J. Świątobliwość Arcybiskupom zwykł posyłać. Baranki te będą wprzódy jeszcze w dzień obchodu u grobów apostolskich na widok publiczny wystawione. — Większa część familii *Bonapartych*, miała zamiar osiąśdź w *Rzymie*; *Józef*, *Hieronim*, i siostra ich *Eliza*, mieli już prosić o to Papieża, ale niepomyślną zyskali odpowiedź. — W *Rzymie* znayduje się trzydzieści kilka zakonów duchownych, które się tam już zaymują obowiązkami powołania swego. ”

Gazeta berlińska, umieściła ze *Włoch*, pod d. 10 lutego: „ Piszą z *Rzymu*: Odkryto tu znakomitych szpiegów; ale Oyciec ś. nie chciał zezwolić na surowe ukaranie tych zdrayców. „ Wolę raczéy, rzekł on, widzieć ich żałujących, aniżeli w więzieniu osadzonych. ” Ciągle jeszcze sprawują nam niespokoyność woyska neapolitańskie, które na polach naszych obozem stoją, i żadnéy karności nie znają. Ze wszystkich stron chronią się tu nieszczęśliwi. Same tylko słyszeć narzekania, samych tylko pogrążonych w nędzy widzieć można.

„ Donoszą z *Neapolu* pod d. 1 lutego: „ N. Król otrzymał wczora nadzwyczaynego gońca z *Wiednia*, od posła swego, Xięcia *Campo Chiaro*, i zwołał natychmiast Radę Stanu. Podług tego, co doszło do wiadomości publiczney o tych depeszach, zdaje się, iż w dawniéyszych traktatach żadna odmiana nie zaydzie, i że wszystkie mocarstwa, dwa tylko wyjąwszy, oświadczyły się za naszym Królem. *Angliia* i *Austrya* stale bronili práw J. K. Mci. Nie wiadomo jeszcze, czyli *Marchiie*, które w naszéy są posiadłości, przy nas zostaną.

NIDERLANDY

Korrespondent hamburski, z *Bruxelli*, pod 24 lutego: „ Los kraju naszego został rozstrzygniony: społny odtąd z *Hollandyą* kray tworzymy. Radośną tę nowinę dzwony z gromem dział ogłosiły. Wieczorem miasto z dobréy woli mieszkańców oświecone zostało. — Wielka część woysk hannowerskich powraca teraz z *Belgium* do swojey oyczyzny. ”

SZWECYA I NORWEGIA.

Korrespondent hamburski, ze *Sztokolmu*, pod 20 lutego: „ P. *Manuel Claud Widal*, mianowany jest na konsula szwedzko - norwegskiego do *Madery*, a P. *Petersen* na konsula jeneralnego w *Bordeaux*. — Kontradmirał, Radzca Stanu *Platen*, na Vice - Admirała, a major *Wetterstedt*, na 190 majora postąpili. ”

z *Chrystyanii*, d. 9 *lutego*: „ Król około końca przyszłego lipca, ma się udadź na koronacyą, która odbędzie się w kościele katedralnym Drontheimskim. ”

Gazeta *Journal de Francfort*, donosi z *Chrystyanii*, d. 14 lutego: „ Rząd kazał poznosić telegrafy, które były wystawione na liniiach *Sondenfield*, *Bergen*, i *Drontheim*; ludzi zaś, którzy do nich użyci byli, odprawił. — Wszystkie statki wojenne zostały rozbrojone i powróciły do warstatów swoich, naymowane zaś właścicielóm powrócono. Ludzie na czas do morskiéy służby zaciągnieni, tudzież oficerowie czasowi uwolnieni zostali; oficerowie zaś patentowani rozesłani do zwyczaynych w czasie pokoju stanowisk. ”

FRANCYA.

Gazeta berlinska umieściła z *Paryża* pod d. 24 lutego: „ D. 21 t. m. Król Jmć miał paroxyzm podagry, i dla tey przyczyny nie mógł się na mszy znaydować; iednak był na obiedzie razem ze swoją familią. Zbieranie się na pokoje u dworu do niejakiego czasu strzymane zostało. — Wyprawa do posiadłości naszych nad rzeką *Senegalem*, która z wielkim pospiechem w *Brest* przygotowano, iest już na wyyściu pod żagle. — Król wydał bardzo obszerny przepis, we 26 art., względem stałego i stosowniejszego urządzenia legii honorowéy. (W liście tuteyszych orderów legiia honorowa umieszczona iest na ostatku, zapewne dla tego, że w rzędzie orderów *Burbońskich*, iest naynowszą. Uważano także, że między ozdobami herbów królewskich, brakuie wielkiey wstęgi teyże legii. Krzyż zaś legii tak iest pospolity, iż wiele woyskowych nosić go iuż nie chce. Wszyscy cyrulicy i aptekarze polowi, nawet ludzie, którzy zgoła do woyska nie należą, pomocnicy biblioteki królewskiey &c., maią ozdobę legii.) Legiia honorowa nie może mieć więcey nad 160 wielkich urzędników, 400 kommandorów i 2000 urzędników czyli officerów. Liczba kawalerów nie iest zakreśloną. W czasie pokoju nikt nie może otrzymać ozdoby legii honorowéy, ktoby przez 25 lat w służbie woyskowey lub cywilney nie zostawał. — Król pozwolił Lekarzowi *Guillotin*, którego imie niesłusznie w czasie rewolucyi tak nazwaney gilotynie nadane było, odmienić imie swoie. P. *Guillotin* nazywać się będzie na przyszłość *St. Marie*. — D. 9 t. m. w *Marsylii* udało się wiele ludzi do księgarza *Maswari*, zakupili wszystkie znayduiące się u niego exemplarze pisma peryodycznego *Censeur* (iest ono przeciwne duchowi rojalistów), zanieśli je na rynek i publicznie wpośród okrzyków. „ *niech żyie Król!* „ spalili.

Korrespondent hamburski donosi z *Paryża* pod 22 lutego: „ Rzad nasz miał oświadczyć Papieżowi, iż Oyciec ś. w przypadku zerwania związkow z *Neapolem* do *Francyi* przenieść się może. — Mieysca, w których 17 uniwersytetów, francuzkich ma się znaydować, są: *Paryż*, *Anvers*, *Rennes*, *Caen*, *Douai*, *Nancy*, *Strasburg*, *Besancon*, *Grenoble*, *Aix*, *Montpellier*, *Bordeaux*, *Poitiers*, *Bourges*, *Clermont* i *Dijon*. — Hrabia *Fontanes*, Par *Francyi*, były W. Mistrz Uniwersytetu, pobiera teraz pensyi roczney 30,000 fr. — Jenerał porucznik, Hrabia *Lauriston*, mianowany został kapitanem leytnantem pierwszéy kompanii muszkietyerów gwardyi, na mieyscu Jenerała *Nansouty*. — Ministeryum wojenne na dowód, ile teraznieyszy oycowski rząd chce rozszerzyć szczęście pokoiu, abszytował iuż na zawsze 106,000 żołnierzy. „

Tenże Korrespondent donosi z *Paryża*, pod d. 26 lutego: „ Król miał temi dniami kilka paroxyzmów podagry, które jednak tak nieznaczące były, iż bynaymniey nie przeszkodziły mu do zatrudniania się sprawami rządowemi. — Pozawczora ogłoszony został następuiący biuletyn dworu, podpisany przez Xięcia *Dugras*: „ Ponieważ Król miał dnia wczo-

Pozwala się drukować — Z. Niemczewski P. Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów

rawszego lekki paroxyzm podagry, przeto nie będzie jutro u dworu ani Panów, ani Dam przyymował. „ Dawnieysza *Akademiia Francuzka* ma bydź znowu przywrócona. — P. *Cherubini* jedzie na cztery tygodnie do *Londynu*. — Baron *Sylwester de Sacy*, Rektorem uniwersytetu paryzkiego mianowany został. — Król *Joachim*, Konsula swego, P. *Zuchari* z *Rzymu* odwołał. — Lord *Castlereagh* w przeiezdzie swym do *Londynu* tu iest spodziewany. — Ciało Jenerała *Quesnel* w lesie *Boulogne* znalezione zostało. — Wyszło iuż urządzenie króleskie, przez które *Marsylią*, za wolné miasto ogłoszono. — Okropna sprawa iedna w tuteyszym trybunale wielką liczbę ciekawych ściągnęła słuchaczów. Sprawa ta iest o zabóystwo P. *Dautun*, którego ciało w kawałki porąbane i porozrzucane znaleziono. Sprawcą tey zbrodni był rodzony brat iego z niejakim *Girouard*. Pierwszy z nich zamordował iuż był wprzódy ciotkę własną. — Podług listów z *Elby*, *Napoleon* przestał na tém, że młodego *Korsykanina*, który mu życie chciał odebrać, z wyspy wyprawić kazał. ”

A n g l i a.

P a r l a m e n t.

Izba niższa; dnia 20 lutego

Kanclerz skarbu przełożył wydziałowi Izby niższey, do uwagi, nowe projekta finansowe, i polecił ie następuiącą mową:

„ Pokoy z Ameryką uchylił zawady, przeszkadzające zniesieniu podatku od dochodów. Ustanie on w dniu 5tym kwietnia. Jednakże Parlament nie może się uważać za obowiązany przez to, ażeby nigdy nie mógł wznowić wspomnianego poboru, gdyby tego potrzeby krajowe wymagały. (Słuchaycie!) Jeden Parlament nie może obowiązywać drugiego, skoro zachodzi odmienna rzeczy postać. Teraz znayduiemy się w szczęśliwém położeniu. W dniu 5tym stycznia 1815 roku, dochody Państwa naszego wynosiły 40,962,000 funtów szterlingów. Z tych użyto na opłatę prowizyy od długów krajowych 35,420,000, na inne zaś wydatki 2,124,000; okazuje się zatém oszczędzenia w summie 3,418,000 z podatków stałych. Licząc w to roczne, czyli tak nazwane ziemskie i od słodu pobory, wynika ogólna summa 6,418,000 funtów szterlingów. Podatki w czasie pokoju, łącząc w to już Irlandyą, wynosić będą 19,000,000; spodziewam się jednak, że zmnieyszenie tey ilości nie jest już dalekiem. Na wielką *Brytaniią* muszę policzyć 17,000,000, jako podatku w czasie pokoju. Na opędzenie tych mamy naybrzód 6,418,000 rocznych podatków i oszczędzenia; daley na czas pewny trwające jeszcze podatki woienne w cle i akcyzie, które 6,000,000 podano; a nakoniec nowy podatek 5,000,000 wynoszący. Nowy podatek na tytuń, wino, i licencye wszelkiego rodzaju, rozłożony jest następuiącym sposobem: nowy podatek na tytuń, cło 2¼ pense od funta, akcyza 6 pens od funta; ogół wynosi 150,000 funtów szterlingów. Podatek od licencyy handlowych 50 od sta do dawnego poboru; ogół 500,000. Podatek na wino 20 funtów szterlingów od beczki; ogół 500,000 funtów szterlingów. Podatek na zamieszkane domy 30 od sta do dawnego poboru; ogół 59,600. Stopniowe podwyższenie podatku od służących, od 80 do 90 od sta; ogół 308,000. Podwyższony podatek od ogrodników i innych służących, od 80 do 90 od sta; ogół 101,500. Podwyższony podatek od służących handlowych i naiemnych lokajów, od 80 do 90 od sta; ogół 148,000. Podatek podwyższony 75 od sta, od karet i poiazdów dla zabawy; 363,000. Od koni dla zabawy trzymanych podwyższony podatek 80 od sta; ogół 632,500. Podwyższony podatek 40 od sta od koni używanych do roboty i w handlu; ogół 85,500. Podwyższony podatek, 30 od sta od psów; ogół 105,500. Podwyższony podatek na wydawane zaświadczenia na wolne polowanie, 30 od sta; ogół 42,000. Podatek od okien w sklepach, trephauzach i składach winnych ⅔ od okna; ogół 500,000. Nowy podatek od składów na towary i od domów; ogół 150,000; Podatek płacony od nieżonatych, wynosi 50 od sta, jako dodatek od poboru płaconego przez nich od koni i służących; ogół 120,000. Podwyższony podatek pocztowy, jeden fening od każdey gazety, ogół 50,000. Porto od listów zachodnio-indyyskich i zagranicznych; ogół 75,000. Summa 3,728,000 funtów szterlingów.

Przy wydarzoney w przyszłości porze wskażę jeszcze inne podatki, jakie się zdają potrzebnemi do dopełnienia ilości niedostającey do 5,000,000, jako to: pomnożenie podatku stęplowego od pism i papierów, w rzeczach nietyczących się processów, a oraz nowe urządzenie premiiów i ceł zaległych od wyprowadzonych towarów. Doradzano mi wprawdzie wnieść pomnożenie podatku od porteru, gdyż go tak drogo przedają; lecz pragnę, aby ten produkt bardziey jeszcze nie podrożał, i spodziewam się, że ninieysze oświadczenie nie będzie bezskutecznem dla fabrykantów porteru.

Pan *Whitbread* oświadczył, że teraz, kiedy iest wiadomo, iż Kanclerz nie ma zamiaru nałożenia nowego poboru od słodu, cena porteru w przeciągu 48 godzin zniżoną zostanie.

Przychylono się do wniesienia kanclerza.

W dniu 17 Pan *Robinson* podał w Izbie niższey, tymczasowe przyięcie uchwał następuiących: 1) Ażeby wszelki rodzay zboża i mąki z zagranicy był bez opłaty do kraiu wprowadzany, i w składach zapasowych, również bez opłaty zachowywany. 2) Wprowadzenie do kraiu zboża z zagranicy, w tenczas dopiero bez opłaty bydź może, kiedy średnia wartość pszenicy angielskiey do 80 szylingów przyydzie. Po niejakich sporach przyięto obiedwie uchwały.

Izba wyższa; d. 21go lutego.

Hrabia *Darnley* żądał udzielenia pewnych papierów tyczących się Administracyi morskiey, w czasie woyny z Ameryką, i nagania przytem wspomnianą Administracyą. którey Lord *Melville* bronił w następuiącym sposobie.

Nie iest moim zamiarem sprzeciwiać się wniesieniu szanownego Lorda, wyiąwszy ieden tylko szczegół, lecz muszę odpowiedzieć na iego zarzuty. Nagania administracyą o niedostateczne osadzenie ludźmi okrętów. Łatwo to iest powiedzieć; lecz kto mniema, iż równie iest łatwo to uskutecznić, ten czyni nierozsądnie. Potęga morska *Wielkiey Brytanii* składa się ze 140,000 głów, i nie podobną iest rzeczą do każdey oddzielney klassy okrętów, w liczbie tey zdatnych wynaleźdź ludzi; szczególniey co do służby w Ameryce. Ameryka ma własne swoie brzegi i środki osadzenia okrętów pod ręką. Wielkie Amerykańskie okręty nazywane są wprawdzie fregatami, lecz przewyższaią nasze fregaty. Muszę zgodzić się z szanownym Lordem w tem, co zarzuca budowie naszych okrętów. Dowiedzioną iest to iuż rzeczą, niestety, że budowa francuzkich, a nawet Rossyyskich i Duńskich okrętów, zdolnieyszą iest do rozwinięcia teoryi budowy morskiey, aniżeli budowa okrętów naszych. Admiralicya od wielu lat wszelkiego dokładała starania, ażeby, ile możności, zapobieżyć temu złemu. Szanowny Lord twierdzi, iż Admiralicya wydała rozkaz fregatom angielskim, niewdawania się w walkę z Amerykańskiemi. W tey mierze tyle tylko przytoczyć mogę, iż Kapitan fregaty, któryby chciał zaczepić okręt 74rodziałowy, podług praw woiennych, uległby odpowiedzi. Kiedy Amerykańskie fregaty przewyższaią tak znacznie nasze, co do wielkości, osady i dział, przeto Admiralicya kazała oświadczyć wszystkim Dowódzcóm fregat naszych, iż nie są obowiązani zaczepiać koniecznie wszystkie Amerykańskie fregaty. Gdy

zaś nie iest rzeczą zwykłą, ażeby tayne instrukcye były udzielanemi, przeto iedynie w tey mierze muszę się sprzeciwić wnioskowi Szanownego Lorda.

Uchwalono potém podanie innych papierów.

Izba wyższa; dnia 22.

Na wniesienie Pana *Grenfelld*, oświadczył Kanclerz Skarbu, iż w roku teraźnieyszym pożyczka 4,000,000 funtow będzie potrzebną; bez innych zaś dalszych poborów obeyśdź się można.

H i s z p a n i i a.

Gazeta, *Journal des Débats* donosi z *Madrytu*, pod dniem 7 lutego: „J. K. M. wydał kilka wyroków, które we wszystkich dobrych *Hiszpanach* wielką wzbudzają radość. Przez pierwszy z tych wyroków, J. K. M. chcąc poddanym swoim podać zręczność nabywania wiadomości, mogących posłużyć do podniesienia rolnictwa w krajach jego do stanu kwitnącego, rozkazał założyć sześć szkół rolnictwa, które będą umieszczone w prowincyach *starey* i *nowey Kastylii*, *Andaluzyi*, *Estramadury*, *Galicyi* i *Leonu*. Przez drugi, zawiesił Król mianowanie na wszelkie beneficya i pensye arcybiskupów, biskupów, we wszystkich swych królestwach, i oświadczył razem, że dochody z tych beneficyów i pensyy użyté zostaną na uposażenié szkół, probostw, fabryk, parafiy, szpitalów, i t. d. Przez trzeci, Król Jmć, dostatecznie przekonany, że *niewiadomość jest matką wszystkich błędów i występków, i że oświecenie gruntowné jest naydzielnieyszym środkiem do obalenia pierwszych i wytępienia drugich*, mianował *juntę* do ułożenia planu jeneralnego nauk. — Jeszcze ostatnich dni stycznia wyprawa *Kadyxska* nie wyszła pod żagle. — Donoszą z *Sewilli*, pod d. 4 t. m., że woyska które w tém mieście były, ruszyły w drogę do obozu pod *Saint - Roch*. Będą oné rozłożone wzdłuż pobrzeżów *Andaluzyi*, dla obrony od najazdu *Algierczyków*. *Barbarowie* ci wysiedli byli około *Malagi*, gdzie wszelkiéy dopuścili się zbrodni, wiele pochwycili ludzi, &c.

Gazeta berlińska donosi z *Madrytu* pod d. 12 lutego: „P. *Moyanno* mianowany został ministrem sprawiedliwości. Xiążę *Infantado* ustępuie z prezydencyi Rady Kastyliyskiéy, mieysce jego zastąpi Xiążę *Hijar*. Xiążę *San Carlos* iedzie na posła do *Wiednia*. Znowu mówią o wyieździe Hrabiego *Perelada* do *Paryża* i dzień 15 t. m. do tego przeznaczają. — Nié ma iuż naymnieyszéy tajemnicy o przyszłém małżeństwie Króla i brata jego. Głośno już o tém wszyscy mówią i dodają: że już są mianowane damy, które mają składać orszak xiężniczek, w tém celu do *Hiszpanii* przybydź mających. — Względem Hiszpanów, którzy się do *Francyi* wynieśli, po długich sporach postanowiono nakoniec, wszystkim dadź amnestyą, oprócz 25, których nie wymieniono. Spodziewają się, że Król nie zaraz będzie sankcyonował to postanowienie."

Gazeta, *Journal de Francfort*, z *Barcellony*, dnia 11 lutego: „Niepogoda przymusiła eskadrę, na wyprawę amerykańską przeznaczoną, do weyścia na powrót do portu Kadyxskiego; oficerowie zostali iednak na okrętach. Oto iest rozkaz dzienny dowódzcy *Morillos* do woysk wyprawę tę składających:

„*Zołnierze! Mała liczba niespokoynych, zapominających na chwałę i tryumfy, któreście zawsze nad nieprzyiacioły waszemi odnosili, zmusza was dzisia do opuszczenia oyczyzny waszéy, dla tego, abyście szli do A m e r y k i południowéy. Duma, niewierność i inne, równie nieślachetne pobudki, pędzą ich do celu, który sobie zakładaią; wasze bagnety powinny zniszczyć tę mamiącą władzę, którą oni odważaią się ogłaszać. Ciż sami wodzowie, ciż sami officérowie, którzy tylekroć, tysiącom walecznych żołnierzy do zwycięztw przewodniczyli, i teraz wam dowodzić będą. Ja, com stale dzielił trudy wasze, iestem na czele tego woyska i nigdy nie zapomnę o was. Jeżeli równie, iak dotąd czyniliście, ciągle dawać będziecie dowody posłuszeństwa i karności, ieżeli pogardzać będziecie trudami i niedostatkiem, nie trzeba będzie nadzwyczaynych usiłowań dla zniszczenia tych buntowników. Na widok was rozpierzchną się te kupy, znikną one iak dym przed obliczem waszym, i przymusicie ich powrócić do swych zagród: drżą iuż oni na wspomnienie zbrodni swoiéy. Ufni, iak zawsze byliście, w Bogu zwycięztw i pomnąc na przepisy tey świętéy wiary, którąście po przodkach swych odziedziczyli, wkrótce powrócicie do domów waszych, na łono cnotliwych rodzin. Zołnierze, bądźcie pewni, iż w imieniu Króla będę umiał zawsze nagrodzić zasługę tych, którzy się będą dystyngwowali i dopełnią powinności swoich. Czcigodny nasz Monarcha, F e r d y n a n d VII, nanowo szanowany w rozległych A m e r y k i państwach, sam nagrodzi wierność, waleczność, miłość oyczyzny i przywiązanie do jego królewskiey osoby, iak tylko o tém uwiadomiony zostanie przez waszego jenerała. K a d y x dnia 19 stycznia 1815. M o r i l l o s."*

„Otrzymano bardzo pomyślne wiadomości z *Chili*: woyska królewskie zajęły *Valparaizo*. Woyska republikańskie z prowincyi *San Yago*, chciały się schronić do *Mendoza*; ale dowódzca mieysca, odmówił im tego, a tak zostały przymuszone daley się cofać."

WIADOMOSCI ROZMAITE

Xiążę następca tronu wirtembérskiego ma otrzymać godność Feldmarszałka Rzeszy. — W *Wiedniu* 18 lutego, układano się względem przeznaczenia pewnego miasta wolnego na wynadgrodzenie dla *Danii*. — Sprawuiący interessa austryackie w *Hamburgu*, okazał interessowanie się swoie za prawem obywatelstwa dla Żydow. — Woyna w Ameryce hiszpańskiéy południowéy, má kosztować już więcéy 1,000,000 ludzi. — Mówią, iż rozpoczęły się układy, względem odstąpienia *Majorki* dla *Anglii*. — W *Hiszpanii* lękaią się napadu woysk angielskich od granic portugalskich, gdzie całe woysko portugalskie stoi pod dowództwem Anglików, i niewiadomy jest cel poselstwa P *Canning* do *Lisbony*. Granica tamteysza ze strony naszéy zupełnie jest odkryta. — *Nowy Orlean* d. 7 stycznia przez Anglików wzięty został. — Ma nastąpić nowy podział *Francyi* na departamenta. Z pewnéy liczby prefektur, składać się będą wielkorządztwa. — Wielu Jenerałów francuzkich czuią się obrażonymi, za to, że ich w kalendarzu królewskim, albo zgoła nie wspomniano, albo nie na właściwém położono miéyscu. — Xiążę i Xiężna *Angouleme* ślub uczynili, będąc w *Bordeaux*, boso i z odkrytą głową iśdź do kościoła katedralnego. — Mówią w *Paryżu*, że xiądz *Montesquiou* będzie Arcybiskupem paryzkim; *Lainé* Ministrem spraw wewnętrznych; Xiążę *Richelieu* Ministrem woyny, a *Soult* Konetablem; wątpią jednak, żeby te odmiany nastąpiły przed powrotem *Tayllerand*. Wreście zaczynają *Tayllerand* uważać za członka partyi przeciwnéy. — Gazety paryzkie doniosły były, że Jenerał *Excelmans*, po swojém uwolnieniu, Królowi do nóg był upadł. Doniesienie to sprostowano teraz: *Excelmans*, zaraz po swojém usprawiedliwieniu się, miasto *Lille* opuścił, dla uniknienia okazów radości pospólstwa, któreby się łatwo nieprzyzwoitości jakiéy dopuścić mogło, i przez *list* Królowi podziękował. — Gazety paryzkie donoszą, że Wielkorządca *Medyolanu* rozkazał wszystkich podróżnych ściśle na granicy przeglądać, azaliby nie przewozili z sobą pism podżegaiących, w *Genewie* drukowanych. Tám ma bydź siedlisko herszłów. (*gaz. rysk. Zusch.*)

D. 28 lutego, oficerowie austryaccy rozpoznawali cytadellę turyńską. Gazety angielskie ręczą za pewność tego, a francuzkie podobieństwa nawet nie przypuszczają; ostatnie mają jednak za rzecz osobliwszą, że woyska austryackie dotąd są w *Turynie* i twierdzach piemontskich. — Gazety francuzkie mają za bardzo wątpliwe doniesienie, że poseł Króla neapolitańskiego przypuszczony został do Komitetu spraw włoskich, pomimo opierania się *Francyi*, *Hiszpanii* i *Sycylii*. (*Journal des Débats*)

Podług listów z *Wiednia*, proponowano *Napoléonowi*, aby się zrzekł wyspy *Elby*, i wyniósł się ze środka *Europy*. Nié wiadomo, co mu w zamianie za to ofiarowano. (*Courier de Londres*)

1. Excerpt oświadczenia z Protokułu Potocznego Ziemskiego Ptu Wileńskiego w dacie poniżey wyrażoney uczynionego i teyże datty pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż Ptu jest wydan.

Roku tysiącznego ośmset piętnastego miesiąca marca dziewiątego dnia.

Przed aktami Ziemskiemi Powiatu Wileńskiego, stawając osobiście WJPan Dyonizy Mohl Sędzia Infland. oświadczenie, niżey w treści wyrażające się do protokułu wpisać podał w tych wyrazach: Oświadczenie w Imieniu W. Dyonizego Mohla Sędziego Infland. czyni się z następney okoliczności. Przez wyrok Exdywizorskiego Sądu na majątek Brata oświadczającego się, Ignacego Mohla Chorążego Denebur., Dekretem Sądu Głównego Witebskiego drugiego Departamentu naznaczonego. Destynuowany oświadczający się Administratorem wszelkich dóbr ziemnych, a razem i Kamienicy, w mieście Wilnie na Subocz ulicy położoney do Dziedzictwa Ignacego Mohla należyne, gdy oświadczający się dla dopełnienia Inwentacyi i zajęcia w Administracyą na dniu trzecim teraznieyszego miesiąca z Członkiem Exdyw. Sądu W. Franciszkiem Rychlikiem Prezydentem Grodz. Wiłkomir. do wspomnioney kamienicy przybył, na tenczas mieszkaiący w niey Starozakonny Hiller Markowicz z inwentowania wzbronił słownie donosząc: że on rzeczoną kamienicę kontraktem Magistratury powszechney opieki ma sobie oddaną na lat pięć dla dostatecznego oney wyerygowania. Z takiego więc powodu, ażeby Hiler Markowicz napastnemi pretensyami nie obarczał dziedzictwo kamienicy idącey pod satysfakcyą Kredytorów, o oswobodzenie którey z długu w Magistraturze powszechney opieki, przez Ignącego Mohla zaciągnionego, wszedł oświadczający się z Prośbą do teyże Magistratury, na jaką Prośbę nim względnie powrótu kamienicy do władania oświadczającego się jako Administratora przez Exdywizorski Sąd wyznaczonego, nastąpi rozporządzenie, aby w tém przeciągu na Erekcye próżnych kosztów nie ponosił Hiler Markowicz, przez te oświadczenie zapowiadam z tym ostrzeżeniem: że żadne pretensye Hillera Markowicza, do bonifikaty przyjętemi nie b dą. U tego oświadczenia podpis w Protokule taki. Dyonizy Mohl Sędzia Ziem. Ptu Inflandskiego. Zgodność z Protokułem swiadczę Regent Ziem. Wileń Józef Naborowski.

1. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski na skutek Remissyynego Ziemskiego Szawelskiego Dekretu w roku 1809 miesiąca xbra 6 dnia, zapadłego, taxę i exdywizyą dobr Woyniun Rytyk, Kałwel i Pokirszynia w Powiecie Szawel. w Parafii Beysagolskiey leżących do Dziedzictwa WWJPP. Jerzego i Doroty z Mejerow Skulskich Koniuszycow Xtwa Zmudz: Andrzeia i Katarzyny z Bronikowskich Rymowiczów należących przeznaczającego, po kilkakrotnych Zjazdach do tychże dóbr i odkładach, mianowicie Roku 1810 Maja 9 dnia za pierwszym ad locum delicti, zjazdem, Administracyą wyżey pomienionych dóbr, na wymiar onych, Komornikow, oraz Komportacyą wszystkich i wszelkich dowodow massę długow, i wzaiemne pretensye, między dziedzicami i ich Wierzycielami wykryć mogących przeznaczył, i to wszystko zaskutecznił, cokolwiek należało do Akcessoryinego wyroku. Poczém w celu zbliżenia oczewistey między Konkursorami rozprawy, powtórnie w roku 1812 marca 11 dnia do tychże dóbr w tymże komplecie, był zjechał, lecz dla niemienia gotowości, na żądanie stron, do Augusta 1 tegoż roku zjazd swóy odroczył, w tém zaś terminie, również Sąd Exdywizorski zjechawszy, na żądanie stron do 1 9bra uczynił odkład, dla niemożności w tym terminie zjechania, za wydanym w roku 1815 miesiąca Januaryi 22 dnia czteroniedzielnym et Eorundem dnia 25 przed Aktami Ziemskiemi Szawel. i Upit. zeznanym obwieszczeniem do tychże dóbr zjechawszy, przez wzgląd, iżby nikt przez niewiadomość na własności nie szkodował, tenże Sąd Taxatorsko-Exdywizorski, ostatni swóy zjazd na dzień 26 apryla roku teraznieyszego, zapowiada, i że w tym terminie pod oczewisty rozbior sprawę Konkursorską wezmie, przez publiczną awizacyą ogłasza. Gdyby zatém wszyscy z pretensyami do tychże dóbr Woynian, Rytyk, Kałwel i Pokirszynia zbiegający się, pod utratą pretensyów swoich w tym terminie stawali, Exdywizorski Sąd ostrzega —

Ignacy Jagmin Sędz. b. Ziem: Ptu Szawel. Prez. Exd.

1 Uwiadamia się, iż po zeszłym ś. p. JW. Ludwiku Hrabi Tyszkiewiczu Marszałku bywszego Wielkiego Xięstwa Litt: wyprzedaią się Possessye Wileńskie następne, to iest: 1mo. Pałac murowany pod Nrem 382 na ulicy niemieckiéy sytuowany, o dwóch piętrach, z appartamentami, meblami, sprzętami, kramami wielkiemi i małemi, mieszkaniami dolnemi, piwnicami, stayniami, wozownią, dwoma dziedzińcami, tudzież oddzielnym pustym placem, przy tymże Pałacu znayduiącym się, niemniey z kamienicą wielką Pałacowi przyległą, w wiecznym arendownym czynszu, (opłacającym się do kassy pałacowéy) zostaiącą. 2do. na przedmieściu Łukiszkach pod Nrem 746 Dworek drewniany mieszkalny z murowaną piwnicą, spichrzem drewnianym, i ogrodem warzywnym: Pod Nrem 747 plac nad rzeką wilią po zruynowanym dworku z wymurowanym lamusem i piwnicą. Pod Nrem 748 Ogród duży warzywny. 3tio Na przedmieściu Zarzeczném na popławach młyn wielki murowany o osmiu kamieniach, z mechaniką przyzwoitą, oraz górnemi pokojami, przy nim austerya duża murowana, młynek drewniany o dwóch kamieniach, z domem mieszkalnym, stajenką i wozownią, oraz gruntami, łąkami, ogrodami. Życzący weyść w układ o kupno zwyż wymienionych possessyi, ma się zgłosić do Pałacu pod Nrem 382 przy ulicy Niemieckiéy do zarządzaiącego temiż possessyami JP. Iwaszkiewicza, od którego o intracie, warunkach i osobie z którą interes traktować ostatecznie będzie mógł, poweznie wiadomość.

1 Niżéy podpisany w imieniu W. Franciszka Zawiszy Marszałka Powiatu Kowieńskiego, podaię do Gazety Kuryera Litt: co następuie: — Powodem dwóch wydanych obligów przez W. Franciszka Zawiszę, W. Tomaszowi Sobolewskiemu na jedną summę z przyczyny zatracenia pierwszego 1809 roku wydanego; drugim r 1810 wydanym na czer. zł: 150 dla niego zapewniaiąc, W. Zawisza został zakłóconym w Sądzie Grodz: Ptu Trockiego; gdzie gdy Sąd oczewistym Dekretem pomienione czer: zł: 150 uznał bydź należne JP. Janowi Sobolewskiemu jako przelewnemu Aktorowi, i gdy przed tymże Sądem odkryła się ta pewność, że wygrywaiący nie inną miał kartę, jak tę którą W. Zawisza miał za zginioną, i którą wydanym pismem W Tomasz Sobolewski sam w roku 1810 zgasił, przeto Sąd Grodzki Pttu Trockiego za przelewem Tomasza sądząc dla Jana Sobolewskiego, kartę posiednieyszą dattę maiącą, umorzył, zgasił i znikczemnił — Zeby więc, nikt więcey żadney karty jeśliby się gdzie okazała przez W. Franciszka Zawiszę na czer: zł: 150 W Tomaszowi Sobolewskiemu wydana, nie akceptował; w przelewach i rachunkach nie brał, i za opłaconą przez W. Zawiszę, a znikczemnioną przez Dekret oczewisty Grodu Trockiego uważał, przez ninieyszą awizacyą ostrzega się

Szymon Zawisza Prezydent.

3 Sąd Podkomorsko - Exdywizorski, w maiętności Kurklach, w Powiecie Wiłkomirskim, w Sprawie dzielczey między rodzeństwem, JWW. Krzystofem Starostą Bernatow: Tadeuszem i Antonim Marszałk: Oniksztyń: bracią Hrabiami Platerami, i Anną z Platerów Xiężną Giedroyciową Marszałkową Wileń: siostrą, oraz na domierzenie przez Exdywizyą satysfakcyi kredytorom, Adama i Maryanny z Zabiełłow rodziców, i Ferdynanda zeszłych także Antoniego synów Platerów, po wyszłych już dyllacyach, o czym kilkakrotnie przez awizacyą w gazetach było ogłoszonym, dopiero po odbytych od Konsukcessorow i od niektórych Kredytorów głosach produktowych, i po oprzysiężonéy przez stawaiące Strony komportacyi, na żądanie tychże Stron dla przygotowania się do usposobienia głosów replikowych czas użyczaiąc, Sądy swoie na dzień 22 następuiącego miesiąca marca odroczył, oraz licytacyą wszelkiego ruchomego maiątku od dnia 24 in fundo Kurkl w następnym też mcu marcu począć się maiącą determinował, w jakowym z odkładu terminie zjechawszy, że już bez zwłok i odkładów pod amissyą na niestawaiących, Sprawę do namowy do kontynuowania jak nayrychley przedsięweźmie, o tym przez awizacyą w gazetach do powszechney wiadomości po trzykrotnie i ostatecznie ogłasza — Dat Roku 1815 mca februarii 21 dnia. — Michał Wawrzecki Podkomorzy b Brasł. Jakób Towiański b Pisarz Ziem Pttu Wilen: — Ignacy Brzozowski b. Sędzia Grodz: Brasław

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Samowładnącego całą Rossyą ecc.

UUr Leonowi Intruzorowi, Janowi naturalnemu Sukcessorowi Karwowskim, pozew przed Sąd Ziem: Wilen: do każdego przypadnienia Sprawy, z powództwa JW Ludwiki z Grafów Potockich Kossakowskiéy, Łowczyney Litt:, która Obżałłch pozywa o to — Zeszły Stanisław Karwowski służący na dworze Załcéy karłem, ziednał u Załcéy tyle względów, że mu za wierne jego usługi darowała summę czer: zł: 200, i takową summę wydanym od siebie obligacyynym zapisem w roku 1810 marca 19 ubespieczyła, niekorzystał z takowego daru dla zakróczonéy w krotce śmierci zeszły Stanisław Karwowski, po którego zeyściu pomimo rodzonego brata Obżałłgo Jana Karwowskiego, Obżałny Leon Karwowski chcąc niewłaściwie korzystać z summy wcale do siebie nie należnéy, Załcą do Sądu Ziem Wilen: pozywa, proceder na Dekrecie Copitarum z Spraw w roku 1814, 3 Julii zastanowiony, kontynuie, Załca unikając nowego o summę powyższą mogącego bydź ze strony Obżałgo Jana Karwowskiego processu, naturalne prawo do onéy maiącego, pozywa Obżałch do Sądu skassowania pretensyi Obżałgo Leona Karwowskiego, złożenia przez Obżałgo Jana Karwowskiego dowodów, probuiących naturalny na Obżałgo spadek po Stanisławie Karwowskim i sądzenia temu z Obżałł: summy na Załłcéy, kto z was prawnieysze złoży dowody, z detrunkatą nadpłat, — 1815 marca 2 Woźny niżey wyrażony, zeznawam tym moim relacyynym podanego Edyktalnego pozwu kwitem, iż kopiy onego trzy z oryginałem zgodnych w Sprawie JW. Ludwiki z Grafów Potockich Kossakowskiéy Łowczynéy Litt: — 1wsza po Ur: Leona Karwowskiego, do rąk onego Plenipotenta Stanisława Jocza zastępuiącego mieysce Adwokata Pietkiewicza; drugą po Jana Karwowskiego, z mieysca przebywania swego niewiądomego i nieosiadłego do drzwi sądowych przybiłem; trzecią celem uwiadomienia pozywaiących się do Gazety Kuryera Litt: oddałem, i o terminie stawaniu przed Sądem Ziemskim Wileńskim oznaymiłem i opowiedziałem.

Józef Staszkiewicz Woźny Pttu Wilenskiego.

2 Wypis z Ksiąg Grodzkich Powiatu Rosieńskiego — Roku tysiąc osmset pietnastego mca februarii ośmnastego dnia.

Przed aktami Grodzkiemi Ptu Rosień: stawaiąc obecnie Woźny, kwit swóy relacyyny podanego obwieszczenia

urzędownie zeznał, w słowach: Roku tysiąc osmset pietna- stego mca februarii 16 dnia — Wożny świadczę, iż kopiią takowego obwieszczenia z tym autentykiem zgodną, od WW. Urzędników Ziemskich i Grodzkich, tak Gubernii Wileń. skiey, jako też Mińskiéy, na czele wyrażonych w Sprawie W Ignacego Byszkowskiego Starosty Jankuńskiego, i dal- szych, oczewisto-w maiętności Jasney Górce w Gubernii Wi- leń-kiey w Pttce Rosień: w Parafii Jasnogur: leżącey, JW. Michałowi Chrapowickiemu Podkomor: podałem, i że od daty ninieyszéy za niedziel cztery. Urzędnicy w komple- cie ze trzech do maię.ności Jasneygórki zjadą, i Juryzdykcyą Sądu Evdywizorskiego ufunduią, oznaymiłem, oraz iżby Strony do tego Sądu ze wszelką gotowością przystąpiły, i żadnéy przeszkody. czynić nie ważyły się, zastrzegam. — U tego kwitu podpis Wożnego taki: Jerzy Stankiewicz Wo- żny Pttu Rosień:, który kwit za ustnym Wożnego zezna- niem iest w Księgi Grodzkie Powiatu Rosieńskiego przyięty i zapisany, z nich i ten wypis pod pieczęcią urzędową Grodzką Pttu Rosieńskiego Stronie iest wydan. Zgodność z Księga- mi poświadczam Piotr Piłsudzki Grodz: Pttu Rosień: Regent.

2 Kancelarya Sądu taxator: Exdywizor: na rozdział maiątku Star. Tobiasza i Złotki Abrahamowiczow Ryttow, Obyw: Wileńskich u- stanowionego, interessuiących zawiadamia, iż pomieniony Sąd Exdy- wizorski, jako w terminie przez pierwszo zjazdcwy dekret ozna- czonym, dnia 1 marca 1815 roku, do kamienicy Staroz: Ryttow w Mieście Wilnie na Rudnickiey ulicy pod Nrem 282 leżącey, w kom- plecie zebrany, na powtórny ostateczny do rozprawy termin, Juryz- dykcyią otworzył, a za zgodą stron przytomnych, sądownictwo z prze- niesieniem Juryzdykcyi do Powiatowego Sądowego domu, za Zam- kową bramą sytuowanego, do dnia 8 teraźn. mca prorogował — Żeby więc wszyscy Kredytorowie i pretensorowie Star. Ryttow, jako w ostatecznym terminie sub amissione causæ do jednoczasowey roz- prawy łączyli się i niewiadomością nie zasłaniali się, a Debitoro- wie byli uwiadomionemi, że etiamsi w ich niestanności, oczewisty nastąpi wyrok, a zatym przydarzyć się mogące niedogodności, wła- sney winie przypisać będą powinni, z takowym ostrzezeniem ninieysz- szą podaie awizacyą —

3 Piotr Muchliński Porucznik woysk polskich, wspólnie z oycem działaiący, przez obowiązek dokumentem wieczysto assekuracyynym, w roku 1815 mca febr. 15 dnia, WW. JPanom Kazimierzowi Muchlińskiemu Rotm: Smoleń: oyco wi, i Weronice z Wołków Muchlińskiey b. Sędz: Grodz Zawi- ley kiéy wydanym, tegoż roku i mca 18 dnia aktykowanym, przyięty opłacenia długów na Mttności Mule w Ptcie Zawi- leyskim położonéy opartych złotych trzydzieśei jeden tysiąc, dwieście siedmnaście, osobom tu wyrażaiącym się, to iest: WW. JPanom Józefówi Niewiarowiczowi Sędz. Granicz Za- wiley: czer. zł. sto ośmdziesiąt, procentu czer. zł dwana- ście i zł. dwanaście — Pannie Bemownie Mniszcze czer. zł. dwieście, procentu czer. zł. czternascie — Krayczynéy Śni- giolskiéy czer. zł: trzysta, procentu czer. zł. czterdzieści dwa. Missewiczowi rubli tysiąc sześćset, procentu rubli dwieście dwadzieścia cztery — Mikołajowi Oleszkiewiczowi rubli sto, procentu rubli trzydziescie pięć — Xiędzu Chorociejowi rubli zeséldziesiąt trzy, procentu rubli siedmnaście zł. trzy groszy dziesięć — Jakóbowi Ciechanowiczowi czer. zł. sto pięćdzie- siąt, procentu czer. zł. dziesięć i zł. dziesięć. — Co ogół skła- da powyższe zł. trzydzieści jeden tysiąc, dwieście siedmna- ście, te na conto swoie do opłacenia i ułatwienia przyiąwszy, przez dzisiéyszą awizacyą zaprasza WW. JMość Panów Do brodziejów do folwarku Muły w Pttcie Zawiley. położonego, przybycia z dowodami na dzień pierwszy marca, a komu odlegley na szósty, roku teraz idącego 1815; a to w celu u- łożenia się i uczynienia satysfakcyi każdemu, z wyrażonych wierzycieli, przez taki sposób obeyścia się z wierzycielami, ochraniaiąc ich expensa jakieby wypadały na Exdywizyi, a która odtąd, że już skutków swoich brać nie może, przed całą powszechnością ogłasza. — Na takim fundamencie przy- iętych obowiązków przez W. Piotra Muchlińskiego z W. JP. Kazimierzem Muchlińskim Rotm. Smoleń. oycem swoim uła- twienia powyższych kredytorów — Ja Weronika z Wołków Muchlińska b. Sędzina Grodz. Zawill. za wolą oyca moiego W. Sędziego Wołka czyniąca, za summy mnie należne de- kretami nie appelowanemi w roku 1810 Junii 25 dnia reko- gnoskowane, w ilości czer. złł. 6,400 i zł. 400, z procenta- mi zaległe, maiąc od W. JP. Kazimierza Miechlińskiego Rott. Smoleń z ugodliwego dokumentu 1815 Januar. 7, prawo na wieczność Abramowszczyzny i summy zł. 100,000, u JWW. Tadeusza i Franciszka Weysenhofów będącey, od którey płaci się podatku po Jezuickiego zł. 6,000, w roku tymże febr. 15 wydane; dla przybliżenia tak satysfakcyi wierzycielom ma- iąc na względzie spokoyność, jak oraz chcąc oddalić nie- szczęśliwe wypadki z Exdywizyi dla wierzycieli i familii przynieść się mogące, przyiąłem do zniesienia długów na Mule opartych zł. 28,000 zapłacić przezemnie osobom tu wy- rażonym, to iest: WW. JPanom Lubowickiemu czer. zł. 200. procentu czer. zł: 7 — XX. Dominikanom Werkowskim czer. zł. 333 zł. 6. tymże procentu czer. zł. 46 i zł. 12 — Kazimie- rzowi Niewodniczowskiemu czer. zł. 62 i zł. 1,760 — Anto-

niemu Grafowi rubli 600 — JW. Sulistrowskiemu rubli 1,070 dwóm Szemiotom czer. zł. 91 zł. 13 gr. 10, procentu zł. 128 gr. 20, tych wyrażonych wierzycieli przez gazetę dzisieyszą awizuiąc, zapraszam na dzień 8 i 19 marca roku teraz idą- cego 1815 przybycia z dowodami do maiętności Abramow- szczyzny w Pttcie Zawill. położoney, tak do umiarkowania się, i do uczynienia każdemu poszczególnie satysfakcyi, jak oraz dla oddalenia Exdywizyi, któraby nieprzyiemne skutki przynieść mogła, *naostątek* ostrzegaiąc JWW Tadeusza Mar. Rzeczyc. Franciszka Podkomor. Inflant., Weysenhoffow, iżby summ i od nich wypadaiącego procentu. jako już z po wyższego prawa do mnie należnych, tak WW. Kazimierzowi Rott. Smoleń. oycowi, jako też Piotrowi Synowi Porucza. W. P. Muchlińskim pod żadnym pozorem nie oddawali i ża- dnych nie przyymowali od tychże tentacyów, uwiadamia- iąc jako proszony podpisuię, Działo się w Święcianach 1815 Mca Febr. 17 dnia — Antoni Sielicki Adwokat Pttu Zawil.

2 W Skutek Dekretu Sądu Głównego Litt: Wileń: Depar- tamentu 2go. w roku przeszłym 1814 mca 8bra 7 dnia na- stałego, Sąd taxatorsko Exdywizorski w terminie przez ten- że Dekret oznaczonym dnia 7 9bra do maiętności Łubianka zwanéy, w Pttcie Oszmiańskim leżącéy, dziedzictwa W. Fe- licyana Bienkuńskiego Szamb. byłego Dworu Poll: zjechaw- szy, spełniaiąc reguły Remissy maiętność Łubiankę pod swo- ią administracyą zaiął, kopiią z Spraw i komportacyą w ce- lu wyjaśnienia funduszów pod konkurs idących, jakoteż ilo- ści kredytów i pretensyów na Wch Kuratorach i samym Dzie- dzicu Felicyanie Bienkuńskim Szamb. jak równie na wszy- stkich stawaiących i niestawaiących Kredytorach i jakiego- kolwiek gatunku pretensorach, komportacyą wszystkich a wszelkich dowodów fundusz lub pretensye do onego wyka- zuiących. pod rejestrem i datami do Kancelaryi Ziemskéy Pttu Oszmiańskiego na dzień 1 maja teraźnieyszego 1815 ro- ku z persystencyą sześcio niedzielną, z wolnym mówieniem o jurament w następuiącym przypadnieniu Sprawy na wier- ność komportacyi przeznaczył, Komornikom wyznaczonym dokładny wymiar uczynić polecił, i Sądy swoje taxatorsko Exdywizorskie do dnia 1go 7bra bieżącego roku odroczył, w którym terminie do oczewistey rozprawy przystąpić za- deklarował — A przeto iżby wszyscy wierzyciele i preten- sorowie W. Feliciana Bieńkuńskiego w. wspomnionym wy- żey terminie do Sądu Exdywizorskiego sub amisione rei sta- wali, Kancelaryia tegoż Sądu z obowiązku na siebie wło- żonego przez ninieyszą Awizacyią w Gazecie Kuryera Li- tewskiego pomieszczoną ma Honor zawiadomić.

Jan Sakowicz Regent Exdywizorski —

3 1815 febr. 22 dnia Sąd Taxatorsko-Exdywizor. mas- sy JWW. Wołodkowiczów Mar. Guber. Mińsk. po wysłu- chaniu Głosów Produktowych, tak samychże JWW. Wo- łodkowiczów, jako też, stron niektórych, gdy dalszych Kredytorów stawających przed sobą nie widzi, zaiął się tym- czasem czynnościami, Wyrok oczewisty poprzedzającemi, za tym aby od dnia 15 marca, wszyscy Kredytorowie o- boyga JWW. Wołodkowiczów z dowodami jak nayśpieszniey stawali, powtórnie zawiadamia, niemniey ostrzega wszyst- kich Kredytorów JW. Mar. Wołodkowiczowey, iż gdy uka- zem Rządowym Sekwestracya Hrabstwa Illii za dług ban- kowy z ominionych rat, tak kapitału, iako też procentu w zaległości na rubli assygn. 20.251 kop. 67 i puł wyno- szącego jest zapowiedziana, przez co w satysfakcyi tymże Kredytorom, stacby się mogło zamitrężenie, zapobiegaiąc przeto temu, celem iedynie uspokoienia powyższey zale- głości bankowey, za zgodzeniem się niektórych Kredyto- rów obecnie znayduiących się, postanowił, aby od przyno- szących się pretensyów ciż Kredytorowie JW. Wołodkowi- czowey, od rubli 150 srebr. rubli 3 srebr. przy produ- kowaniu pretensyów do Sądu tegoż wniesli. Jakowa ilość, że z massy teyże JW. Wołodkowiczowey bonifikowaną bę- dzie, zabespiecza. Dat ut supra w Łazdunach. Józef Ku- czewski Prezes Exdywizyi. Wincenty Szukszta Exdywizor. Stefan Gieczewicz Pisarz Grodz. Ptu Wileń. Exdywizor. Ignacy Kłoczkowski Prezydent Dynebur. Exdywizor. Igna- cy Chomski Sędzia Ziem. Wileyski Exdywizor. Leonard Krzywkowski Szamb. Exdyw. Reg:

1 Niżéy podpisany, nabywszy wiecznością Kamieni- cę w Mieście Wilnie, od JP. Józefa Łukienowicza, Ra- dnego M. G Wilna, dla zabespieczenia swego nabycia, i wiadomości pretensorów (jeżeli jacy są) zawiadamiam wszystkich pretensorów, iżby do odebrania swych na- leżnościów do mnie nowego Dziedzica pomienioney ka- mienicy z dowodami jawili się; a razem o trzegam przez ninieyszą awizacyą, że każdy dług nowo zaciągnąć się mogący, nie będzie przezemnie przyjęty i akceptowany. Datt 1815 mca marca dnia 10 — Xawery Budkiewicz.